

[Niels Frederiksen.]

Befolkning. Men naar han saa bliver forskrækket over sine egne Forslag, siger han: Det maa der vel kunne raades Bod paa!

Men hvordan? Er det da Meningen, at man skulde supplere det foreliggende Lovforslag med Bestemmelser, der forbyder Belaaning af Ejendomme eller medfører Foranstaltninger, hvorved man ved Ejer-skifte binder de besiddende Landmænd i Sønderjylland, saaledes at de ikke kan disponere? Det forekommer mig, at Regeringen har været heldigere, idet den siger: Lad os gøre de Prioriteter, der ligger ud over den Værdigrænse, som Lovforslaget anfører, rentefri i en Aarrække, og lad saa Forpligtelserne staa som Spærringsprioriteter mod yderligere Gældsstiftelse i Fremtiden, indtil vi ser, hvordan Forholdene udvikler sig.

Det ærede Medlem Hr. A. Svensson siger, at det, man forlanger fra konservativ Side, er en Sanering af Gældsforholdene i den sønderjyske Landsdel, saaledes at de sønderjyske Landbrugere kan komme paa Linie med og ind under samme Forhold som Landbrugere i det øvrige Land. Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem: Skal det da forstaaes paa den Maade — den eneste Maade, jeg mener, det kan forstaaes paa —, at Gældsnedskrivningen i det øvrige Land skal foregaa for Landbrugernes Vedkommende i den Udstrækning, som man giver Hjælp og Rentefrihed for Gældsstiftelse i de sønderjyske Landsdele? For det kan vel ikke være Meningen, at alle nede i Sønderjylland, som har laant Penge i den Udstrækning, som sket er, skal have hele denne Belaaning frigjort og saa bagefter kunne stilles lige med den øvrige Befolkning — altsaa i Henseende til den Gæld, som den øvrige Landbobefolkning i Danmark har?

Jeg synes, det ærede Medlem Hr. A. Svensson er inkonsekvent, og naar jeg talte om den for stærkt følelsesbetonede Form for Diskussion, tænkte jeg paa det ærede Medlem. Jeg tænkte paa disse almindelige Talemaader, paa disse Overbud, hvis Konsekvenser man ikke er i Stand til at tage, men som kun har en eneste Hensigt, nemlig at give Udtryk for, at man er meget mere velmenende over for Sønderjyllands Befolkning end vi andre. Det er den eneste Mening, der kan være i den Fremstilling. Saa kom jeg med den Bemærkning, at jeg mente at have saa stor Indsigt i den Anvendelse af Belaaningsmulighederne, som den sønderjyske Befolkning har gjort, at jeg derudfra kunde slutte, at selv om man sanerer ned til den

Linie for Forrentningsmuligheden, som Lovforslaget angiver, vilde Vanskelighederne ikke dermed være forbi. Der er bare den Forskel paa det ærede Medlem Hr. A. Svenssons og min Vurdering af den sønderjyske Landbobefolkning paa dette Omraade, at jeg har Erfaringernes Kendsgerninger for mig, medens det ærede Medlem kun har Formodningen om Fremtidens Fremgangsmaader. Der er en Forskel paa dette.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. A. Svensson har Ordet for en kort Bemærkning.

A. Svensson: Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen sagde, at jeg havde glemt at fortælle, hvilke Foranstaltninger der skulde iværksættes for at hindre en eventuel Spekulation med sønderjyske Ejendomme i Tilfælde af en gennemført Sanering. Ja, det er jo noget, man i givet Tilfælde maatte forhandle om. Det maatte naturligvis overvejes, og det maatte overvejes grundigt under Hensyn til alle mulige Konsekvenser. Det ærede Medlem nævnte ogsaa, at jeg havde udtalt, at ved en endelig Sanering forstod vi Konservative saadanne Foranstaltninger, at man derefter kunde forsvare at lade den sønderjyske Befolkning gaa med ind under de almindelige Forholdsregler for hele Landet, og det vilde det ærede Medlem ogsaa gerne have noget nærmere at vide om. Jeg vil dertil blot sige, at hvis den gode Vilje er til Stede hos alle Parter, vil man sikkert ogsaa finde Veje til at faa dette gennemført.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen har Ordet for en kort Bemærkning.

Niels Frederiksen: Det forekommer mig, at det ærede Medlem Hr. A. Svensson skulde have overvejet dette Spørgsmaal, inden denne Diskussion begyndte. Det har vi andre nemlig gjort, og vi er kommet til det Resultat, at den mildeste Form for at forhindre en Spekulation ved Ejerskifte og en senere Gældsstiftelse var at lade de optagne Laan staa som Spærringsprioriteter indtil videre. Det ærede Medlem gaar efter min Opfattelse lovlig let hen over dette, og man ser, hvilken Værdi i Indhold det ærede Medlems Bemærkninger har, naar Det konservative Partis Ordfører, der er Sønderjyde, ikke engang har overvejet, hvilken Situation der indtræffer, hvis det Forslag, han stiller, bliver gennemført.